

Семірякова Є.М.

ПЕРЕОСМИСЛЮВАННЯ ЦІННОСТІ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ ТА ЇХ ГОТОВНОСТІ ДО ПРАЦІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Педагог – професія, затребувана в усі часи. Це той вид діяльності, який обговорюється і оцінюється всіма. Ми ж ще й живемо у мінливому світі, впроваджуються нові технології, збільшується обсяг знань.

Одним із найефективніших засобів адаптації людей до сучасного життя є освіта як організований педагогічний процес наукового пізнання, розвитку, спілкування і творчості. В авангарді закладів вищої освіти – педагоги-митці, генератори творчих ідей, розробники та реалізатори нових навчальних кейсів, активні користувачі та популяризатори інновацій. Наздогнати реальність, що швидко змінюється, може лише готовий до таких перегонів.

Науковий підхід в освіті орієнтований на майбутнє і пов'язаний із підготовкою фахівців до використання методів прогнозування, моделювання, проектування в житті та професійній діяльності. Особливо важливим для навчання у вищій школі є максимальний розвиток наукових умінь майбутніх фахівців самостійно застосовувати основні принципи і закони в практичній діяльності та бачити дію цих принципів у нових відкриттях і досягненнях техніки. Відтак на всіх рівнях професійної освіти йде процес переосмислювання цінності людських ресурсів, вимог до наукової компетентності працівника, його готовності до праці в сучасних умовах. Зазначимо, що досягти таких результатів навчання у вищій школі можливо за умови тісного зв'язку між наукою, теорією і практикою.

Основними елементами професійної освіти є: знання, способи діяльності (уміння і навички), творча пошукова діяльність, емоційно-вольова вихованість.

Знання – це засвоєння окремих систематизованих понять, закономірностей про явища і предмети об'єктивного світу. Узагальнення досвіду, набутого людством, висвітлюється у науці. Засвоєння знань забезпечує формування світогляду студентів і озброює їх методологічним підходом до пізнавальної діяльності та практичної діяльності. Саме викладачам вищої школи випала нелегка, але цікава місія – змагаючись зі здобувачами освіти, змінити їхнє уявлення про освіту, створити умови для розкриття потенціалу, сформувані світогляд, і врешті-решт, допомогти їм адаптуватись до швидких змін зовнішнього середовища. Використання новаторських методів і підходів особливо важливе зараз, коли ера «стабільності» минулих поколінь завершилася і мало хто береться спрогнозувати навіть те, що може статися найближчим часом. Вагоме значення має соціальна відповідальність викладачів. Саме це одна з складових професійної якості особистості педагога, що включає в себе усвідомлення суспільної значущості своєї діяльності, чітке знання своїх професійних функцій, володіння вміннями і навичками педагогічної діяльності, ініціативу, самостійність і творче ставлення до справи. Також складовою частиною соціальної відповідальності є професійна відповідальність: моральна потреба і практична готовність особистості творчо, результативно виконувати свої професійні обов'язки. У сьогоденних умовах викладачам закладів вищої освіти потрібно навчитися бути відповідальним також за власне здоров'я, та за здоров'я колег та оточуючих.

Роботу виконано під керівництвом професора кафедри Економіки та менеджменту Карлової О.А.